

Mes, Drakonijos gyventojai,
nė nenutuokėme, kad šalia
mūsų dar galėtų būti ir kitas
pasaulis. Tačiau kai susipažinome
su Girios gyventojais, Drakonų
šalyje išaušo nauji laikai. Iš
pradžią truputį pasivaidiję,
dabar su kaimynais gražiai
sutariame! Nesileiskite
apgaunami mūsų išvaizdos,
nors esame negražūs ir peštukai,
mes tikrai jums patiksime!

Drakonų vadas
Gerontozauras

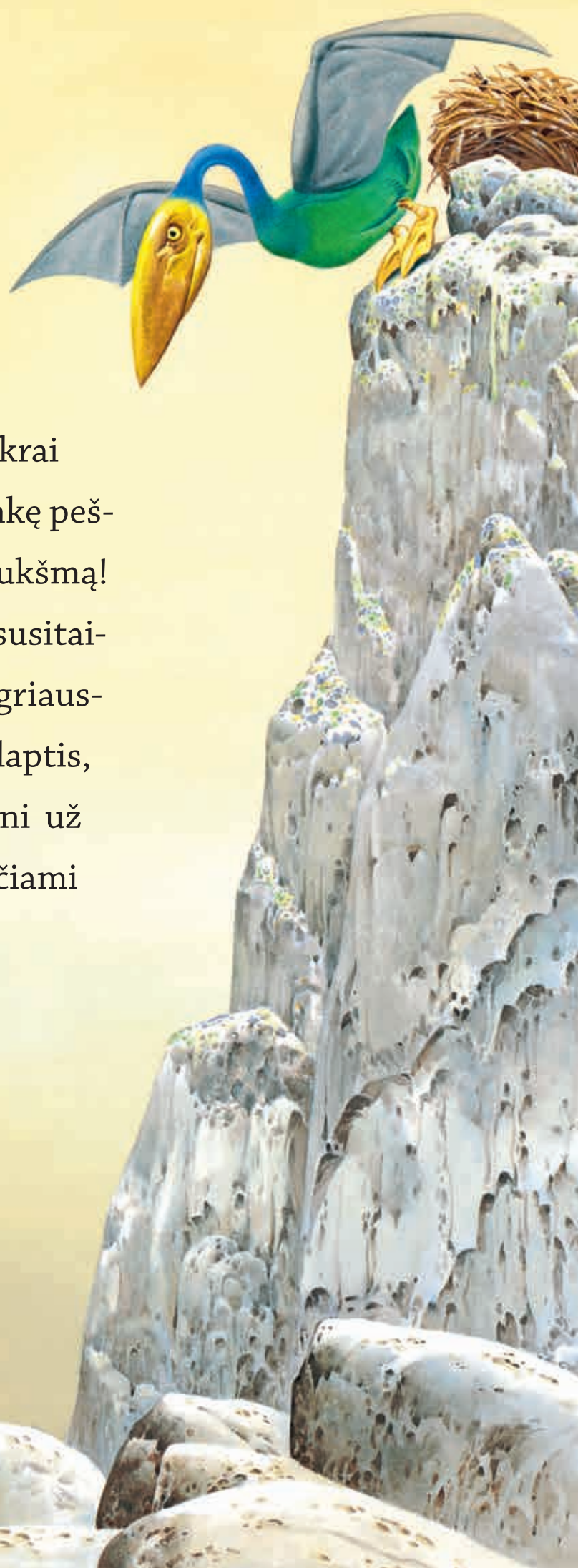
Drakonija

Drakonija – tai toks pirmykštis slėnis, kuriame gyvena įvairiausi drakonai. Iš visų pusių slėnį supa aukšti aukštutėliai kalnai, o už jų įsikūręs Nykštukų kaimas. Tame kaime dar glaudžiasi ir Girios gyventojai, milžinas Raudonbarzdis, juodoji feja Kankorėžė ir trys elfai: Actukas, Imbierutis ir Pipiriukas.

Drakonija ir Nykštukų kaimas tūkstančius metų gyvavo greta nė neįtardami, kad yra kaimynai. Jei tik nesivaidija, drakonai būna gana ramūs. Tikrai nepasakysi, kad jie blogi, nors... linę peštis, o susipykę ima kelti baisų triukšmą! Laimė, dažniausiai jie tuojau pat susitauko, ir barniai galiausiai baigiasi griausmingu juoku! Šiaip ar taip, ne paslaptis, kad suaugę drakonai daug ramesni už jaunikius, o šie – išties nepakenčiami ir nuolat taikosi pridaryti eibių.

*„Mėlynkaklis išties supyko.
Verčiau dėsiu į padus...“*

„Tikiuosi sėkmingai išnešti kudašiu, antraip prasti mano popieriai! Kas galėjo pamanyti, kad jis taip greitai grįš namo?“ – galvojo drakoniukas vardu Drakšis, kiek kojos įkerta skuosdamas tolyn nuo Mėlynkaklio lizdo, iš kurio buvo bevagiąs kiaušinius.

Drakonijos gyventojai visai neblogai sprendavo kasdienes problemas, nors buvo labai tingūs ir linkę gyventi... labai paprastai! Kaimelyje kiekvienas dirbo savo darbą. Pavyzdžiui, kirtikai ir ančiazaurai dideliais ilgais snapais kirto uolose urvus, o bulviazaurai, stambūs drakonai su panašiomis į bulvę nosimis,

suko akmenines girnas arba nešiodavo sunkius krovinius.
Ozolai, stambūs keturkojai drakonzaurai, sukdamo
akmenines girnas arba nešiodavo sunkius
krovinius.

– Pietūs paruošti! – pašaukė drakonų
žmonos, ir visi susėdo prie stalo valgyti.

– Ei, Ilgazaure! Neskubėk kimšti
į pilvą to, kas tau nepriklauso! –
suirzės sušuko Riebiazauras.

– Kengūrili, juk neketini mė-
lynių sultyse plauti vaisių?
Nusuksi ausį!

Žodžiu, Drakonijos gyven-
tojai buvo truputį priekabūs,
tačiau kas iš mūsų neturi ydų?

„Tai gardus
sumuštinis!“

